

Mál nr. 403/2010

**M
og
vátryggingafélagið X v/ sjúkratryggingar.**

Ágreiningur um glötun bótaréttar úr sjúkratryggingu skv. 1. mgr. 124. gr. vsl.

Gögn.

1. Málskot, móttakið 17.12.2010, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 6.1.2011.

Málsatvik.

M var óvinnufær vegna veikinda tímabilið 9.1.2007 til 30.9.2007. M hafði í gildi sjúkratryggingu hjá vátryggingafélaginu X. Með tilkynningu til X um veikindin, dags. dags. 15.1.2009, krafðist M dagpeningagreiðslna úr sjúkratryggingunni vegna veikindatímabilsins. Með bréfi X, dags. 26.3.2010, hafnaði X bótaskyldu með vísan til 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 124. gr. vsl. glatar sá sem á rétt til bóta úr sjúkratryggingu þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur til félagsins innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á. Þegar M tilkynnti um veikindin til X þann 15.1.2009 og krafðist greiðslu dagpeninga úr sjúkratryggingunni voru rúmir 15 mánuðir liðnir frá því sjúkratímabilinu lauk og þar með meira en ár liðið síðan M vissi um þau atvik sem krafa hans byggðist á. M hefur því glatað bótarétti sínum gagnvart X, sbr. fyrrgreint lagaákvæði. Svo virðist samkvæmt gögnum málsins að X hafi fyrst tilkynnt M um höfnun bóta með bréfi, dags. 26.3.2010. Engin skýring hefur verið gefin á því hversu lengi tók að svara kröfu M. Það getur þó engu breytt um það að réttur M til bótanna var fallinn niður og sá réttur stofnaðist ekki að nýju þótt dregist hafi úr hömlu að svara erindi hans.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á dagpeningagreiðslum úr sjúkratryggingu hjá X.

Reykjavík, 25. janúar 2011.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.